אל־הארץ הזאת ההשב אשיב את־בנך אל־הארץ
אשר יצאת משם׃ ויאמר אליו אברהם השמר
לך פן־תשיב את־בני שמה׃ יהוה אלהי השמים
אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר
לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את־הארץ
הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני
משם׃ ואם־לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית
מ׳ שבועתי זאת רק את־בני לא תשב שמה׃ ויש֫ם
העבד את־ידו תחת ירך אדניו וישבע לו על הדבר
הזה׃ ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך
וכל־טוב אדניו בידו ויקם וילך אל־ארם נהרים אל
עיר נחור׃ ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל־באר המים
לעת ערב לעת צאת השאבת׃ ויאמר יהוה אלהי
אדני אברהם הקרה־נא לפני היום ועשה חסד עם
אדני עם אברהם׃ הנה אנכי נצב על־עין המים ובנות
אנשי העיר יצאת לשאב מים׃ והיה הנער אשר
אמר אליו הטה־נא כדך ואשתה ואמרה שתה
וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה
אדע כי עשית חסד עם אדני׃ ויהי הוא טרם כלה
לדבר והנה־רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן
מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה׃
והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה
ותרד העינה ותמלא כדה ותעל׃ וירץ העבד לקראתה
ויאמר הגמיאיני־נא מעט־מים מכדך׃
ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על־ידה
ותשקהו׃ ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך
עד אם כלו לשתת׃ ותמהר ותערה כדה אל־השקת
ותרץ עוד אל־הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו׃

ו׳ לשרה כמו אשר דבר עמי
ולי ולו ולהם הם מוכים
אינו דבור מפורש בשון
על והתנם טוהן על
עליהי עליהון טויץ טפל
אינו דבר אלא אלין אלי
אליהם והתנם שהם
עלי עליהי עליהון טוי
טפל אינו דבור לשון עמי
עמיה עמיהון אבל אינו
אמירה טפל לי ולו ולהם
ואשר שבעלי בן בנם
הבטים׃ ונקית מ׳ שבועתי אברהם
ונקה לו מבטוח עבר אשר
ומאלה׳ רק לא תקני נער
מיעקב הוא בני חורר
אם יעקבנו בני סוף
לחזור׃ מגמלי אדנו עדין
הוא שיעמוד ומאין מעבר
הנהר׃ ול טוב אדונו מן
מעורדנה מתיב לישחק
על אשר לן מדי שיקחון
לשלוח לו מתם׃ ורם נהיה
כן שהי נהיות יושבת
ומלך היבינם׃ ואם
הוכחת ראויה היתה ל
שהמה נאמלת חמדים וכדי
לימנם בביתו שלו יודעים
ושון הוכחה מרחה
מיפנוש׃ ומה יודע לשון
תשובה הדעלי כה מי עשית
חסד׃ יום הבדה ומשעתה
הוצאת לו יודע מי עשה דבר
חסד׃ ומעלה׃ ומקום מסולם
ומה לא ידעה׃ שלון כרוסה
לפי שמות הגוים ומשמות
ומקום מעלהן ומפקידו
עשין ממקום אחר השר
על ומה שמקרה מלמדין
העבד לקרותה לבן שראה
שמלון ומקום לבמאה׃

הגמיאו׃ לשון גמיעה
המייר מים׃ ותמהר מעל
שמיה׃ עדיום הדי יאבה
ומשמש מקום אש ומקום
מלמדים שמוהמלון
ומה שמטמך ד׳ מקום
ומה לשון מעיה המתה
ש מלשון מעה המעיה
מסלי אלי ומקום ומלון
דומה אל ומשב נפש ומלי
הערה לומר נפש אל המות
ומקום מלמה ומשמש ש׳

הראתנא אתיב ית ברך לארעא ד׳
נפקתא מתמן ואמר ליה אברהם
אסתמר לך דלמא תתיב ית ברי לתמן
אלהא דשמיא די דברני מבית
אבא ומארע ילדותי ודי מללי לי
ודי קיים לי למימר לבנך אתן ית
ארעא הדא הוא ישלח מלאכה
קדמך ותסב אתתא לברי מתמן׃
ואם־לא תיבי אתתא למיתי בתרך
תהי זכא מן מומתי דא לחודית
ברי לא תתיב לתמן׃ ושני עבדא
ית ידיה תחות ירכא דאברהם דבוניה
וקיים לוה על פתגמא הדין׃ ודבר
עבדא עשרה גמלין מגמלי רבוניה
ואזל וכל טוב רבוניה בידיה וקם
ואזל לארם נהרין׃
פרת לקרתא דנחור׃ ואשרי גמליא
מבראא לקרתא עם בירא דמיא
לעדן רמשא לעדן דנפקן מלי תמא׃
ואמר אלהיה דרבוני אברהם זמין כען
קדמי יומא דין ועביד טיבו עם רבוני
אברהם׃ הא אנא קאים על עינא דמיא
ובנת אנשי קרתא נפקן לנטלי מיא׃
תהי עלימתא די אמר לה אנא בעי מנך
קלתיך ואשתי ויתן מיא לי אשתי׃ ואף
גמלך אשקי תהי ונביתא לעבדין
ליצחק ומה אגלי ארי עבדת טיבו
עם רבוני׃ והויה הוא עד לא שיצי
למללא הא רבקה נפקת די אתילדת
לבתואל בר מלכה אנת נחור אחוי
דאברהם וקולתה על פתפה׃ ועלמתא
טבת מראה לחדא בתולתא לא
גבר לא ידעה׃ אתחתת לעינא
ומלת קולתה ומליקת׃ ורהט עבדא
לקדמותה ואמר אשקוני כען
ועיר מיא מקולתיך׃ ואמרת
אשתי רבוני ואוחיאת ואחות
קולתה על ידה׃ ואשקתיני ידה
ושיציאת למשקי גמליא׃ ואמרת
את לגמלך אגמלי עד דישפקון לנטלי
ואוחיאת ונחתת קולתה לגיה שקיאן
ורהטת עוד לבירא למיגמל׃ ומגמלי
לכל גמליה׃

ביהוה אליך לאמתך כי שלמה דרך
ימלך אחרי והוא ישב על־כסאות
ושלה הבה אדני׃ בלך ואמה אדני
המלך לא ידעו׃ ויפקח שני
ואשאל לרב ויקם
ויאמר הפרד
ויאמר לה המלך מה לך ותאמר
אדני המלך אתה נקבעת

ומה שור מלפנים
עם הזחלת אבן
גדולה שהיו בה
המלוים מעשים
אוכלים להדיחה
ומה שלמים ומלון
ומלה׃ ומלה
ומלה׃ ומלה